

Bod volby 2012: Armagedon, nebo Ráj?

Lidstvo stojí před klíčovým okamžikem. Rozhodneme se stvořit ten nejlepší možný svět?

Spojíme-li více než pět tisíc let staré poselství našich předků s nejhlubšími poznatky současné vědy, nemůžeme pochybovat o historické výjimečnosti naší doby a rok 2012 nám začne dávat smysl. Jestliže tenčící se ochranný štít zemského magnetismu umožňuje, aby větší množství sluneční energie pronikající na Zemi vyvolalo velkou změnu, jestliže způsob, jakým na tuto změnu reagujeme, představuje faktor urychlující náš duchovní růst, a jestliže se obojí odehrává přesně ve stejné době, kdy se vzácný 5000letý cyklus spojuje s ještě vzácnějším postavením planet, k němuž dochází jen jednou za dvacet šest tisíc let, vypadá to, jako by pro nás vesmír zosnoval jakési spiknutí a zahrnul nás účinkem jevu, který José Argüelles nazývá *galaktický synchronizační svazek paprsků*.

Není pochyb o tom, že se nám dostává mimořádného a vzácného vesmírného daru. Způsob, jakým jej přijmeme, však záleží na našich současných individuálních i kolektivních rozhodnutích, jimiž určujeme, jak prožijeme svůj život na pozadí největších výzev doložené lidské historie.

Svět se nám mění přímo před očima. Ledovce na pólech mizejí, hladiny moří stoupají, zásoby jídla se tenčí a ohromné bouře odstraňují z povrchu Země celá společenství, vesnice i města rychleji, než tyto jevy vůbec stačíme zapsat do učebnic nebo zachytit v dokumentárních filmech. Jedná se přesně o ty klimatické změny, které odhalily výsledky z ledovcových a hlubokomořských vrtů a na něž nás upozorňovali dávné předpovědi, proroctví i vizionáři.

* * *

Co nám mayský kalendář, kód Bible, mapa Hopiů či jiná významná poselství z minulosti opravdu sdělují? Je skutečně možné, že volbou cesty bytí můžeme v podstatě změnit způsob, jakým budeme prožívat různé věci, jako například hrozivý konec předpovídaný pro rok 2012? Přestože existuje množství nových objevů, které nám ukazují, že vědomí má přímý vliv na svět kolem nás, jsou všechny většinou jen variantami sto let starého experimentu, jenž měl odhalit, do jaké míry ovlivňuje realitu naše přesvědčení.

Sto let starý experiment

V roce 1909 přišel britský fyzik Geoffrey Ingram Taylor se slavným *dvojitým experimentem*, který odstartoval revoluci v pohledu, jakým vnímáme sami sebe ve vesmíru. Hlavní podstata jeho výzkumu spočívala v tom, že pouhá přítomnost vědomí v místnosti – a tedy přítomnost lidí

– přímo působí na chování kvantových částic (z nich se skládá celý náš svět).

Taylorův pokus zopakovali 26. února 1998 vědci z izraelského vědeckého ústavu The Weizmann Institute of Science, a nejenže potvrdili, že svět kolem nás je ovlivněn jeho pouhým pozorováním (Laicky řečeno, vědci zjistili, že na úrovni kvantového světa, což jsou menší částice než atom, nelze zároveň určit polohu jednotlivé částice a sledovat ji. Lze buď určit její polohu, a pak ji nelze sledovat; nebo ji lze sledovat, a pak nelze určit její polohu. Ačkoli to v rámci současného poznání fyzikálního fungování světa nedává smysl, je to tak – pozn. red.), ale odhalili i další skutečnost: „Čím vyšší je množství pozorování, tím větší je vliv pozorovatele na události, které se odehrávají.“ Jinými slovy tedy čím více se přítomní na experiment soustředili, tím větší účinek na výsledek testu jejich koncentrace měla.

V tomto pokusu spočívá klíč k pochopení, co nám kvantová fyzika i mayský kalendář skutečně sdělují o moci lidí ve vesmíru. Rostoucí počet vědců dochází k nevyhnutelnému závěru, že existuje místo, kde všechno začíná, a tím místem je říše kvantové energie. Jedná se o tutéž říši, již ovlivňují naše myšlenky, pocity, emoce a přesvědčení. V této „zemi nikoho“, kde je možné vše, se hroubí zákony času a prostoru a vládu přebírá jev, který vědci nazývají *nelokální chování* neboli *kvantová podivnost*. Na tomto místě jsou atomy hmoty ovlivněny myšlenkou, pocitem, emocemi či vírou a stávají se realitou našeho světa.

V roce 1957 dovedl fyzik Hugh Everett III. z Princeton University tyto úvahy ještě o krok dále a vymyslel teorii, jež **popisuje, jak zaměření našeho vědomí vytváří realitu**. Ve své revoluční studii, která zahrnovala i výklad teorie mnoha světů, Everett popsal jednoduché momenty v čase, kdy je možné „přeskočit“ z jedné reality do druhé tím, že se vytvoří kvantový most mezi dvěma již existujícími možnostmi.

Tyto okamžiky pojmenoval *bod volby* a charakterizoval je jako dobu v čase, kdy okolnosti umožňují nastoupit jednu cestu zkušenosti a pak ji změnit přesunutím pozornosti vědomí – tedy našeho přesvědčení. Z pohledu Everettových bodů volby jsou zmatek, utrpení a destrukce určitě možné – a dokonce i pravděpodobné – pokud si směr lidských událostí zachová stejnou dráhu, po níž se pohybuje už přibližně dvě století. Jeho objev bodů volby nám dává šanci tuto dráhu změnit.

Dobrá zpráva...

Ve světle děsivých scénářů pro rok 2012 se bezpochyby jedná o dobrou zprávu. Pro lidi, kteří chápou, že opakující se vzorce výchozí události nám zároveň ukazují i dobu, jež je nejlepší pro změnu nechtěného vzorce, představuje přechod roku 2012 situaci, která má své výhody i nevýhody. Na jedné straně budeme svědky zrodu krásného nového světa a na druhé straně uvidíme umírat vše, co není s tímto novým světem v souladu. Ačkoliv k uskutečnění pozitivních životních rozhodnutí je vhodný jakýkoliv okamžik v čase, příroda jako by se snažila nám vyjít vstříc vytvořením dokonalých podmínek, které volby a změny usnadňují. A tyto dokonalé podmínky se vynořují v podobě bodu volby v roce 2012.

Lidé mají sklon prožívat takové věci, s nimiž se nejvíce ztotožňují. Jinými slovy řečeno, léčí-li se člověk z nějaké nemoci, bude proces uzdravování pociťovat tehdy, pokud se na něj zaměří. Dokladem této skutečnosti je celý náš život; všem se nám dostalo daru rodiny, práce, přátelství a milostných vztahů, i když se zároveň ve světě kolem nás neustále odehrávají tragédie plné bolesti a utrpení. Ať už se jednalo o druhou světovou válku a válku ve Vietnamu či o násilí v Iráku a Afghánistánu, pro ty z nás, kdo jsme se jich přímo neúčastnili, pokračoval život obvyklým způsobem, přestože jiní v nich umírali. Obě reality se odehrávaly současně a obou jsme si byli vědomi.

Nicméně ve svém každodenním životě se ráno, když vstaneme a chystáme si snídani, obvykle nejvíce zabýváme tím, co nám přinese náš den, a nikoliv tím, jak jej prožije někdo jiný. Takovéto zaměření je pravděpodobně i tajemstvím k přežití největší změny v historii lidstva. **Jestliže se dokážeme ztotožnit s pozitivními změnami v kontextu vlastního mikrosvěta a zároveň dělat vše, co je v našich zájmech, abychom pomohli druhým v rámci makrosvěta, přispějí naše osobní volby k tomu, že se na události, které přinese konec roku 2012, zaměříme společně.**

Gregg Braden v knize

SMYSL ZMĚN 2012

A DALŠÍ VÝVOJ ZEMĚ

Zaměření našich myšlenek a způsob života bude mít přímý vliv na to, jak prožijeme rok 2012 i dobu změn po něm. Knihu vydalo nakladatelství Eugenika, www.eugenika.sk nebo www.eugenika.cz